

Ἐκ τῶν τοῦ Haug.

ΤΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Πάντοτε φίλος τοῦ ψεύδους, ὡ ἄνθρωπε, εἶσαι διδάσκων,
ὡς καὶ τοὺς λίθους αὐτοὺς ψεύδη νὰ λέγουν πολλά.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΗΝ.

Σπῆυσε νὰ πῆς· τὸ νερόν, Φοιδάπολλον, τῆς λήθης,
καὶ λησμονεῖς, ὡς ποιητῆς ὅτι ἐλησμονήθης.

PERITH FRONTS.

Ὅστις συγγράφει, δίκαιον εἶν' ἄρα νὰ φροντίσῃ
τῶν μεταγενεστέρων του τὴν ψῆφον νὰ κερδήσῃ; —
Ὅχι· αὐτοὶ δὲν ἐξῆσαν, ἀλλ' οὕτε τώρα ζῶσι·
καὶ εἶναι σφόδρ' ἀμφίβολον 'ς τὸ μέλλον ἂν φανῶσι.

Ἐκ τῶν τοῦ Weisser.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΗΝ.

Ποιήματα πλειότερα ἐνός καὶ δύο τόμων
ἔγραψες, ὡς εἰξέυρομεν, ὦ Δάφνη, χωρὶς μῦθον.
Σῆμα: ἄς ἀπονέμῃται λοιπὸν 'ς τὴν δεξιάν σου·
ἀλλ' εἰς ἐμὲ πρὸς φιλημα δὸς τὴν ἀριστεράν σου.

Ἐκ τῶν τοῦ Brinkmann.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ.

Μόνον τὸν ὅστις χυρὸν ἢ ἐλπίδας ἠρνηεῖ, παρηγόρει·
μὴ δ' ἐκσοθήσῃς ποτὲ πένθος θανούσης ψυχῆς.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Πλέπε θαρρῶν τὰ ὀπίσω, καὶ, ἂν ἐνθυμῆσαι τὰς λύπας,
μὴ λησμονῆς καὶ φαιδρὰ ὄνειρα νέων ἔτων.
Ὡς καὶ τὰ ἄνθη τοῦ ἔρωτος, ὅσα προῦρου; ἢ Μοῖρα
σ' ἔκοψε, κ' ἂν μαρνανθοῦν, σώζουσαν ἡδεῖαν ὀσμήν.

Ἐκ τῶν τοῦ Stolberg.

Ἦψοῦτο πρὸς τοὺς οὐρανοὺς εἰς ποιητῆς γενναῖος
Ἰππεῶν εἰς τὸν Πήγασον τὸν περρωτὸν ταχέως·
ὁ κριτικὸς δὲ κάτωθεν ἔκραξε μὲ μανίαν,
κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ ῥινί· Πρὸς τί μὲ τόσην θίαν;
στάσου ὀλίγον, ποιητά, εἰς τὴν ὀπλήν ὀπίσω
τοῦ ἴππου τὴν ἀριστεράν τὸ νύχι νὰ ῥίνισω.

Ὁ ὀλικὸς πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας ἀνέρχε-
ται κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν εἰς 42,
727,250 ψυχῶν, ἐξ ὧν 20,986,843 ἄνδρες καὶ
21,740,407 γυναῖκες.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἦως δύναται τις νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του.

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι, πρὶν ἀποθάνωσι, νὰ συν-
τάξωσι διαθήκην, περιέχουσαν τὴν τελευταίαν
αὐτῶν θέλησιν περὶ τῆς περιουσίας των μετὰ
θάνατον· ἀλλ' ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἀκριβῶς γνωρίζον-
τες τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁποίας ὁ νόμος ἀπαι-
τεῖ διὰ τὰς διαθήκας. Ἡ δὲ ἄγνοια δὲν εἶναι
ἀζήμιος, διότι ἂν μὴ ἐκπληρωθῶσιν αἱ διατά-
ξεις τοῦ νόμου, ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρος καὶ ἀ-
νίσχυρος καὶ οὐδὲν παράγει ἀποτέλεσμα. Διὰ
τοῦτο δὲν κρίνομεν ἀνωφελὲς νὰ ἐκθέσωμεν ἐν-
ταῦθα συντόμους ὁδηγίας περὶ συντάξεως δια-
θηκῶν.

Ὁ νόμος παραδέχεται κυρίως τρία εἴδη δια-

θηκῶν, τὴν συμβολαιογραφικὴν, τὴν μυστικὴν
καὶ τὴν ἰδιόγραφον.

Περὶ τῆς συμβολαιογραφικῆς ἢ δημοσίας δια-
θήκης οὐδὲν λέγομεν, διότι αὕτη κατ' ἀνάγκην
συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γνωρίζοντος τὸν νόμον
συμβολαιογράφου, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀποταθῇ τις εἰς
τοιούτον καὶ τῷ ἐκφράσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συν-
τάξῃ διαθήκην, ἵνα ἦναι ἀσφαλῆς περὶ τοῦ ἀπο-
τελέσματος.

Ἄλλὰ πάντοτε δὲν συμφέρει νὰ συντάσσων-
ται διαθήκαι δημοσίου, διότι καίτοι ἀπαγορευ-
ται εἰς τε τὸν συμβολαιογράφον καὶ τοὺς μάρ-
τυρας τῆς διαθήκης νὰ ἀνακοινῶσι τὸ περιεχό-
μενον αὐτῆς εἰς τρίτους πρὸ τῆς δημοσιεύσεως,
γνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν
τηρεῖται ἀκριβῶς πάντοτε· τότε δὲ ὁ συντάξας
τὴν διαθήκην ὑφίσταται διαφόρους ἐνοχλήσεις
παρ' ἐκείνων, ὧν αἱ ἐλπίδες περὶ κληρονομίας ἢ
κληροδοτημάτων διεψεύσθησαν. Ἄλλως δὲ οὕτε
ὑπάρχει πάντοτε καιρὸς καὶ εὐκολία πρὸς σύντα-
ξιν συμβολαιογραφικῆς διαθήκης.

Διὰ τοῦτο ὁ νομοθέτης ἡμῶν κατὰ τὸ πα-
ράδειγμα τῶν λοιπῶν νομοθεσιῶν παρεδέχθη
καὶ ἰδιωτικὰς διαθήκας, συντασσομένας ὑπὸ μό-
νου τοῦ διαθέτου.

Τὸ πρῶτον εἶδος τῶν διαθηκῶν τούτων εἶναι
ἡ μυστικὴ.

Ἡ μυστικὴ διαθήκη δύναται νὰ γραφῇ ἢ ὑπὸ
τοῦ ἰδίου διαθέτου, ἂν γνωρίζῃ γράμματα καὶ
δύναται νὰ γράφῃ, ἢ ὑπὸ τρίτου, ἂν ὁ διαθέτης
δὲν δύναται νὰ γράψῃ.

Ἐὰν ὁ διαθέτης γνωρίζῃ γράμματα καὶ δύνα-
ται νὰ γράψῃ, λαμβάνει τεμάχιον χάρτου, εἰς
τὸ ὁποῖον γράφει τὴν τελευταίαν του θέλησιν
περὶ τοῦ κληρονόμου αὐτοῦ, τῶν κληροδοσιῶν
αἱ καταλείπει κτλ. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτῷ ὀφεί-
λει νὰ ἀναφέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔ-
τος τῆς συντάξεως ἀκριβῶς, πρὸς δὲ τὸν τόπον
ἔνθα τὴν διαθήκην συντάξῃ καὶ εἶτα ὑπογράφῃ
τὸ ἐγγράφον· ἐὰν δὲ περιέχῃ πλείονας σελίδας,
ἐκάστη αὐτῶν δέον νὰ ἔχῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ
διαθέτου. Ἀφοῦ τελειώσῃ ἢ σύνταξις τῆς δια-
θήκης ὁ διαθέτης παραδίδει αὐτὴν εἰς τινὰ συμ-
βολαιογράφον, ὅστις σφραγίζει αὐτήν, ἂν μὴ
ἦναι ἐσφραγισμένη καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ
σφραγίσεως καὶ ἐγχειρίσεως ἐνώπιον τριῶν μαρ-
τύρων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Ἡ μυ-
στικὴ διαθήκη εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐγχειρισθῇ
εἰς τινὰ συμβολαιογράφον, παρ' ᾧ μένει μέχρι
τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου.

Ἐνεκα τῶν διαφόρων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιο-
γράφου διατυπώσεων τῆς μυστικῆς διαθήκης καὶ
τῆς ἀνάγκης τῆς ἐν αὐτῇ ὑπογραφῆς, ἀπαγο-
ρεῦται ἡ σύνταξις τιοαύτης διαθήκης εἰς τοὺς
ἀγάλους, κωφοὺς, τυφλοὺς καὶ μὴ εἰδότας γράμ-
ματα.¹

1. Τύπος. (Ἐν . . . , τῆ 187 . . . , ἡμέρᾳ τῆς ἑδοῦ.

Πολλάκις ὁμως ὁ διαθέτης δὲν δύναται ὁ ἴδιος νὰ γράψῃ τὴν μυστικὴν διαθήκην, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ γράψῃ αὐτὴν δι' ἄλλου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτείνεται εἰς πρόσωπόν τι τῆς ἐμπιστοσύνης του, ὅπερ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου ἢ κατὰ τὰς ἐγχειρισθησομένας ὑπ' αὐτοῦ σημειώσεις γράφει τὴν διαθήκην, ἣν υπογράφει ὁ διαθέτης ἐν ἐκάστη σελίδι καὶ ἐν τέλει· ἀλλὰ πρὸς τῇ υπογραφῇ ταύτῃ καὶ ὁ τὴν διαθήκην γράψας υπογράφει ἐν τέλει καὶ ἐν ἐκάστη σελίδι. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται αἱ λοιπαὶ διατυπώσεις, αἱ ἀπαιτούμεναι, ὅταν ἰδιοχειρῶς γράφῃται ἡ μυστικὴ διαθήκη.¹ Τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν περὶ τοῦ γράψαντος τὴν διαθήκην, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη τὰ προσόντα τοῦ μάρτυρος τῆς διαθήκης (λ. χ. ἄρρη, Ἐλλην κτλ.), ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ νὰ γράφῃ τὴν γλώσσαν τοῦ διαθέτου· ἂν ὅμως ἦναι συμβολαιογράφος, δὲν δύναται ὕστερον νὰ ἐγχειρισθῇ εἰς αὐτὸν ἡ διαθήκη, ἵνα συντάξῃ τὴν ἕκθεσιν σφραγίσεως καὶ ἐγχειρίσεως, ἣτις ἐπίσης εἶναι ἀπαραίτητος, ἔχει δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πλείονας διατυπώσεις τῶν ἀπαιτουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ἡ μυστικὴ διαθήκη ἐγγράφῃ ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ διαθέτου.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἰδιόγραφον διαθήκην. Ἡ διαθήκη αὕτη ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι γεγραμμένη ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ υπογεγραμμένη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ νὰ φέρῃ τὸν μῆνα, ἡμέραν, ἔτος καὶ τὸν τόπον ὅπου ἐγγράφη.²

Ὅλα ταῦτα ἀπαιτοῦνται ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητα, ὥστε καὶ μία λέξις γραφείσα ἐν τῇ διαθήκῃ δι' ἄλλης χειρὸς ἀκυροῖ ὅλην τὴν διαθήκην. Ἐπίσης ἀπαιτεῖται ἀκριβὴς σημείωσις τῆς ἡμέρας, μηνὸς καὶ ἔτους τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης (δὲν ἀρκεῖ λ. χ. νὰ σημειωθῇ, ὅτι συνετάχθη τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα κτλ.).

Δὲν βλάπτει ὅμως, ἂν ἡ χρονολόγησις τεθῇ μάδος. . . . ἐν τῇ ἐν ὁδῷ . . . οἰκίᾳ τοῦ . . . ἐν τῇ κατωκίῳ, ἔχων σῶας τὰς φρένας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντάξω τὴν διαθήκην μου, ἐθέλω αὐτὴν ὡς ἐξῆς· [ἐνταῦθα ἐκτίθεται ἡ τελευταία θέλησις τοῦ διαθέτου].

Ὁ διαθέτης

(Σημ. Ἐν ἡ διαθήκῃ ἔχη πλείονας σελίδας, ὁ διαθέτης υπογράφεται εἰς ἐκάστην σελίδα).

1. Τύπος. (Ἐν . . . , τῇ . . . 187 . . . ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος . . . , ἐν τῇ ἐν ὁδῷ . . . οἰκίᾳ τοῦ . . . ἐν τῇ κατωκίῳ, ἔχων σῶας τὰς φρένας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντάξω τὴν διαθήκην μου, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ γράψω αὐτὴν ὁ ἴδιος, ἐθέλω αὐτὴν ὡς ἐξῆς διὰ τοῦ κυρίου. . . [Ἐὰς λοιπὰ ὡς ἄνω].

Ὁ γράψας τὴν διαθήκην

Ὁ διαθέτης

(Σημ. Ἐν ἡ διαθήκῃ ἔχη πλείονας σελίδας, ὁπογράφεται καὶ ὁ διαθέτης καὶ ὁ γράψας τὴν διαθήκην εἰς ἐκάστην σελίδα).

2. Τύπος. (Ἐν . . . , τῇ . . . 187 . . . ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος . . . , ἐν τῇ ἐν ὁδῷ . . . οἰκίᾳ τοῦ . . . ἐν τῇ κατωκίῳ, ἔχων σῶας τὰς φρένας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντάξω τὴν διαθήκην μου, ἐθέλω αὐτὴν ὡς ἐξῆς· [ἔπειτα ἡ τελευταία θέλησις τοῦ διαθέτου].

Ὁ διαθέτης

ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ υπογραφή ἐν τέλει.

Ἐν ἡ διαθήκῃ σύγκηται ἐκ διαφόρων φύλλων, δὲν ἀπαιτεῖται ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν ἡ χρονολόγησις καὶ υπογραφή, τιθέμεναι ἅπαξ ἐν τέλει. Ἀλλὰ πρέπει ὅλα τὰ φύλλα νὰ συνδέωνται διὰ συρραφῆς ἢ ἄλλως, ὅπως ἀποδεικνύεται ἡ ἀρχῆθεν συνάφεια αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ μὴ εἰδότες γράφειν δὲν δύνανται νὰ συντάξωσιν ἰδιόγραφον διαθήκην· ἀλλ' οἱ κωφοὶ, τυφλοὶ καὶ ἄλαλοι δὲν ἀποκλείονται.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς ἰδιόγραφου διαθήκης νὰ εὔρεθῇ μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ διαθέτου· ὥστε ἂν ὁ διαθέτης παραδώσῃ τὴν διαθήκην ταύτην εἰς συμβολαιογράφον (χωρὶς νὰ τηρηθῶσιν αἱ διατυπώσεις τῶν μυστικῶν διαθηκῶν) ἢ εἰς φίλον τινὰ, εἶναι ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος.

Ὅχι μόνον δὲ πρέπει ὁ διαθέτης νὰ καταλιπῇ τὴν ἰδιόγραφον διαθήκην μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του, ἀλλὰ καὶ νὰ εὔρεθῇ μεταξὺ αὐτῶν. Ὅτε ἂν τις ἐπιφέρει λ. χ. ἀφαίρεση τὴν διαθήκην ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ διαθέτου, εἶναι ἄκυρος ὡς διαθήκη. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἰδιόγραφος διαθήκη εἶναι μὲν ἀπλουστάτη, ἀλλὰ καὶ ἐπισφαλεστάτη κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου ἡ διαθήκη αὕτη δέον νὰ προσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ὅπως βεβαιωθῇ ἡ γνησιότης τῆς υπογραφῆς καὶ τῆς γραφῆς παρὰ τοῦ διαθέτου· περὶ τούτου ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νόμῳ ρηταὶ διατάξεις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι διαθηκῶν. Ἄν δὲ τις διαμῆνῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύναται ἢ νὰ τηρήσῃ τοὺς τύπους τοῦ ἐλληνικοῦ νόμου περὶ διαθηκῶν (συμβολαιογραφικῆς, μυστικῆς καὶ ἰδιοχειρῆς), ἢ νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ τόπου, ἐνθα διαμῆναι.

Παραίοντες τὸ ἄρρητον τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἐν ἐκστρατεῖᾳ ἢ πολιορκημένοις φρουρίοις στρατιωτικοί, καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες πλοίων, κατὰ τὸν διάπλουν, δύναται νὰ συντάξωσι διαθήκην χωρὶς τῶν ἐκτεθεισῶν διατυπώσεων ἐνώπιον ἀξιωματικοῦ (ταγματάρχου, λοχαγοῦ ἢ φροντιστοῦ) παρόντων δύο μαρτύρων (διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατεῖᾳ ἢ ἐν πολιορκημένῳ φρουρίῳ), ἢ ἐνώπιον τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ, παρόντος τοῦ γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ (διὰ τοὺς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἢ ἐμπορικοῖς πλοίοις εὐρισκομένους). Ἀλλ' αἱ διαθηκῆαι αὗται εἰσὶν ἄκυροι, ἀφοῦ παρέλθωσιν ἐξ μῆνης ἀφ' ἧς ὁ διαθέτης εὔρεθῃ εἰς θέσιν νὰ συντάξῃ διαθήκην κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις (λ. χ. ἐπανάληθ τοῦ ταξειδίου, τῆς ἐκστρατείας κτλ.)

I. B.

Ὁ περικλητὴς Θιέρς ἦν υἱὸς σιδηρουργοῦ.